

NÁRODNÍ NOVINY

NAŠIM V EXILU

Ročník XVII.

Číslo 11 - 12.

Msgr. Jaroslav Kubovec.

"ZVĚSTUJÍ VÁM
VELIKOU
RADOST..."

"Nebojte se! Zvěstují vám velikou radost, která bude pro všecen lid" / Luk. 2. 10 /, těmito slovy oznamuje anděl pastýřům radostnou zvěst, na kterou odedávna čekali. Ona bude pro všecen lid. Tedy i pro nás! Kristus přišel na svět i pro nás, aby nás učil lásce, odříkání, odpouštění a pomáhání druhému... Chtěl, aby náš život na zemi byl radostnější, snesitelnější, založen na víře, naději a lásce, aby nás pak jednou odměnil věčným životem, kde už nebude slzí, bolesti, nářku, nespravedlnosti, útisku, vězení a vězňů...

Důvodem jeho příchodu na zemi byla tedy čistá láska. Byl nám vzorem, cestou, pravdou a životem, branou k cíli: k věčnému životu ve svém království. I naše životní cesta by měla být poseta naší láskou, naší obětavostí a milosrdenstvím. Proto nám Bůh často posílá do cesty trpící, opuštěné, zklamané, nemocné, klade nám na ramena různé kříže a zkoušky, aby nás jednou mohl přivítat radostným zvoláním: "Pojďte, požehnaní mého Otce, přjměte jako úděl Království, které je pro vás připraveno od stvoření světa. Neboť jsem měl hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít, byl jsem cizí, a ujali jste se mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.../Mat. 25, 34-36 /.

O vánocích dokážeme obyčejně snadno a hodně splnit z příkazu křesťanské lásky k Bohu a k bližnímu. Dovedeme se zase jednou pomodlit, za své rodiče, za své dobrodince a spoluvězně,

K E Z B Ů H V Á M D O -
P R E J E R A D O S T N Ě
V Á N O C E , Z D R A V Í ,
S T E S T Í A S P O K O -
J E N O S T V N O V Ě M
R O C E .

.....
S R D E Ć N Ě D E K U J E -
M Ě V Š E M , K T E Ř Í
V T O M T O R O C E
P Ř I S P Ě L I N A N Á Š
T I S K O V Ý F O N D .

Redakce.

.....
Jaroslav Vrchlický

V Á N O C E

Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálce tiše zaniká;
Dnes všechny struny v srdci
Znějí,
neb mladost se jich dotýká.

Jak strom jen pohne haluzemi,
hned střásá ledové křišťály,
rampouchy se střech visí k
zemi
jak varhan velké píšťaly.

Zem jak by liliemi zkvetla,
kam sníh pad, tam se zachytil;
Bůh úsměv v tvářích, v oknech
světla

a v nebi hvězdy rozsvítil.

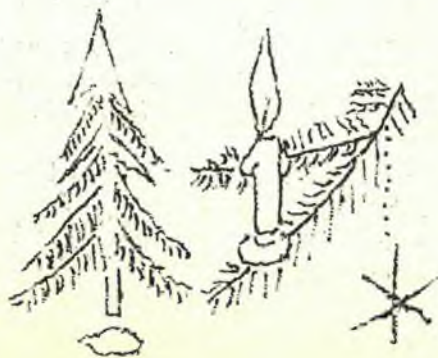
A staré písně v duši znějí
a s nimi jdou sny jesliček

zajít do kostela a i tam sepnout ruce na poděkoní za různé dobrodiní, pomodlit se u hrobu známých, rozžít tam svíčku, poslat dárek nemocnému, navštívit ho, pozvat k vánočnímu stolu osamělého -- podat ruku k usmíření... Za války bylo vánoční poselství s to zastavit střelení na nějaký čas a zapomenout, že na druhé straně fronty mám před sebou v zákopech " nepřítel ".

Kristus však nepřišel na svět, aby byl člověk člověkem a křesťanem jen o vánocích. Musíme se o to snažit po celý život. Jak by to bylo opravdu smutné, kdybychom po vánocích opět upadly do dřívějších chyb, svárů, osočování, nepřátelství Náš život bude pak opět životem bez radosti, práce bez počtenání, manželství bez lásky a domova. Pro nás křesťany je potěšujícím zjevem, že jsme za války i za komunismu dovedli většinou dobře rozeznávat mezi nepřítelem a " nepřitelem ", že jsme dovedli dát přístřeší pronásledovaným. i lidem bez viny ale z druhého tábora. Budiž všem těmto dobrým duším novou vzpruhou a nadějí Kristův příslib: " Co jste udělali pro jednoho z těchto mých nejnepatrnějších bratrů, pro mě jste udělali ". /Mat. 25, 40 /.

Války a revoluce dovedou rozpoutat demony, ale mobilizují také anděly. Démoni pracují s povykem, andělé konají svou milosrdnou práci v tichosti... Proto všechny, jež si uchovali víru, ať posiluje jistota, že konečné vítězství nemůže patřit nenávisli, lži a bezpráví, nýbrž pravdě a lásce.

Nesčíslné oběti válek a tyranských režimů nás prosí i o letošních vánocích, abychom si podali ruce i zamysleli nad svým dosavadním životem a Kristovo poselství, jeho příklad, život i oběti, aby nám byly stálým zdrojem statečnosti, jde-li o ochranu nejvyšších mravních statků, národní cti, lidské svobody a důstojnosti zde i jinde. Pokud to na nás záleží, budeme opravdovými vyznavači beltemského poselství: " SLÁVA NA VYSOSTECH BOHU A NA ZEMI. POKOJ LIDEM DPBŘE VÁLE ". /Luk.2,14 /.

kol hlavy mé, jak ve závěji hlas traticích se rolniček.

Můj duch zas tone v blaha moři,
vzdech srdcem táhne hluboce,
a zvony znějí, světla hoří -
Ó vánoce! Ó vánoce!

- 0 -

V Z P O M Í N Á M E

n a š í c h p ř á t e l v
E X I L U, K T E Ř I J I Ž
n e j s o u m e z i n á -
m i a t o v p r v é
ř a d ě

KARDINALA A PRAŽSKÉHO ARCI -
BISKUPA

Dr. JOSEFA BERANA -

vzpomínáme přátel doma: kte -
ří byli umučeni komunistickým
režimem a na prvním místě
DR! MILADY HORÁKOVÉ.

Dej jim Bůh večného klidu a

pokoje.

+++++

Petr Bezruč

P L U M L O V

Tisíc lidí v žití zřel jsem,
zapoměl jsem docela,
ale Tebe pořád vidím,
jak Ti padly do čela

černé vlasy na Plumlově,
jak pod nimi myšky dvě
/ tak to byly malé oči /
dívaly se opilé.

Prchlého jsem mládí zpoměl:
čas spěl letem sokola,
a dvě noci a den celý
šly poháry do kola...

Sám jsem, nemiluji lidí,
struna v srdci dozněla,
ale chtěl bych, by Ti padly
černé vlasy do čela,

černé vlasy jednou zase,
by pod nimi myšky dvě
tak jak tenkrát na Plumlově
dívaly se opilé!

Ze "SLUŽSKÝCH PISNI"

"KDE DOMOV MŮJ..."

/ O vánocích vzpomínáme /

PRAHA.

MATKA MĚST...

Historik s pohnutím zírá na Prahu s výšin jí obklopujících, na toto jeviště tak četných dramát, bojů a bouří, kterými bývala otřesena celá Evropa. Všichni se pak shodují v úsudku, že není druhého města na severu od Alp, které by v sobě tak harmonicky spojovalo krásu polohy, výstavnost a památ - nost jako Praha.

Je to prastaré šlechtictví, jemuž Praha vděčí za svůj erb, neboť Praha je starší, než se kroní - káři domnívali. Město vzniklo poněkud v prale - sích na břehu Vltavy, vypražených od osadníků a tato "praha" se zalidňovala již v době předhi - storické. Hrad na skále do Vltavy spadající a hrad na táhlém skalním výběžku na levém břehu, náš Hrad královský, to byly první pevné body, kolem nichž vyrůstala podhradí. Pražský hrad stal se sídlem panovnickým, Vyšehrad pozbyl významu, a most, pražský most lidových písní, spojoval Menší město s městem Starým již v dobách, kdy Praha neměla je - ště hradeb a bran; těch se jí dostalo ve 13. stole - tí. Tehdy je to již hlava a metropole, která srd - cem až po dnes. Město vzkvétá za českých králů z rodu Přemyslovců, zvláště ve 14. století za Karla IV., v 15. století pak prožívá bouře domácích bo - jů a křížáckých tažení, zotavuje se odívá se v ná - dheru gotiky, prožívá novou dobu slávy za Rudolfa II. a opět trpí v bědách válečných, trpí nepřízni panovníků jako "sirá královna", až se stává mēs - tem šlechty, městem paláců a kostelů jejichž "py - šná nádhera" přetrvává staletí.

Praha v 19. století, jako město provinciální, odstrčené, zanedbávané, živoří, ale po roku 1848 probírá se ze strnulosti a v letech kolem roku 1890 je již zase střediskem českého života, je již znovu matičkou Prahou a zlatou slovanskou Prahou. Věky nepřechly nad Prahou beze škod a bezúhony, prá - vě její staré památky byly ničeny nejen válečnými hrůzami a požáry, ale též lidskou ziskuchtivostí. Bylo by lze stěšoviti dlouhé listiny ztrát od Josefa II., kdy byly rušeny kostely a kláštery, kdy se měly z Hradu stát kasárny, z letohrádku kr. Anny dělostřelecká laboratoř a z Hvězdy práchnárna. Také samospráva nepřinášela z počátku mnoho dobra a památky i ráz města byly poškozovány. Ale I. sv. válka přinesl svobodu a rok 1920 stvořil Velkou Prahu spojením 38 obcí v jeden celek.

Krásná je i nová Praha, zejména ta obnovovaná Praha 20. století, pro jejíž pŕvaby je živý smysl. Jádro města zůstává pravou klenotnicí a zdrojem uměleckých požitků.

MĚSTO ZLATÉ HORY je cílem turistů v Jeseníkách. Do r. 1640 se tu ještě dolovalo zlato, dnes zaslé časy při - pomíná zajímavá barokní radnice.

FRÝDEK - MISTEK prožívá vel - kou přestavbu. V části Frý - dek vznikne nové městské centrum, přičemž historický objekt zámku, bývalé tvrze, bude renovovan se zachováním původního charakteru této ne - obyčejné stavby.

SILICKÁ PLANINA v Slovenskom kráse novyniká len bohatos - ťou krasovych javov, ale u - chovala nám ozajstnú bota - nickú klenotnicu. K relik - tom z l'adovych d'ob patri aj kandik psi zub, pomenova - ný podľa cibuloviteho pod - zemku v podobe rohoveho zuba.

PRVNÍ TURISTICKÁ chata ve Vysokých Tatrách byla posta - vena roku 1863. Její zbytky lze spatřit u dnešní chaty Kamzík.

DIVOKÁ ŠÁRKA se stala chrá - něným územím a není zde do - voleno horolezectví.

KOSTENÉ BRUSLE z 12. stole - tí, nalezené na Horce u Pl - zně, vystavovalo městské mu - zeum v Chebu.

Z NOVEJ SĚDLICE promiednili do okresneho mesta Humenné vzácny drevený kostolík z 18. storočia. Súčasťou kosto - líka bude i vzácny ikono - stas, reštaurovaný v Bratsla - vě.

PLIZNA CIVITAS stálo vyraže - no plzeňskych denároch pře - myslovského knížete Jaromíra z let 1031 - 1094.

ELEKTRÁRNA V DĚTMAROVICICH ve Slezsku se se po dokonče - stane i turistickým cílem.

ZÁMECKÝ PARK v Šilheřovicích se rozprostírá na ploše 97ha a obsahuje 107 druhů dřevin. Patří k nejrozsáhlejším par - kovým objektům ve Slezsku.

SVĚTOVÝM UNIKÁTEM jsou duté gejzírové krá - niky ve Zbra - šovských ar - onitovych jes -

BRATISLAVA.

Už v staroveku bola oblasť pri poslednom výbežku Malých Karpát, pri prastarom dunajskom brode, dôležitým ohniskom európskeho obchodu, kde sa stretávala cesta podunajská s cestou moravsko-oderskou. Svedčia o tom archeologické nálezy keltských mincí a rozsiahle zvyšky sídliska nájdené na hradnom návrší. Je viac než pravdepodobné, že Bratislava bola jedným z najvýznamnejších kmeňových hradov Veľkomoravskej ríše, aj keď prvú historickú zprávu o nej máme až v súvislosti so zánikom Veľkej Moravy / 907 /. Koncom 12. storočia mali hostia Bratislavského hradu už značné majetky a rozšírili podhradské osady smerom na východ. Spojením a rozšírením týchto osád vzniklo nové živé obchodné stredisko, ktoré však nebolo sústavne obklopené hradbami a pri tatárskom nápoře roku 1241 bolo spustošené. Nové opevnenia hradu neboli ešte skončené, keď mocenské záujmy Bela IV. o alpské kraje rozpúťali novú vojnu, ktorá sa dotýkala najmä okolia Bratislavy a s menšími prestávkami trvala od roku 1260 až do roku 1278.

Z veľkej stavebnej činnosti začatej koncom 13. storočia v obklopenom meste vznikali najmä veľké gotické stavby, na ktorých sa pracovalo po niekoľko generácií.

Hlavným zamestnaním obyvateľov stredovekej Bratislavy bolo vinohradníctvo, pričom sa s vínom obchodovalo vo veľkom. Roku 1450 bolo v Bratislave 2003 vinohradov s ročným výnosom 15 000 vina. Mesto vtedy nebolo veľké: roku 1452 malo 1042 daňovníkov. Zato celkový príjem mesta predstavoval vtedy 11 990 zlatých florénov.

Význam Bratislavy rástol po osudnej bitke pri Moháči / 1526 /, ktorá otvorila brány urýchlenej invázii Turkov do Uhorskej nížiny, odkiaľ obyvateľstvo utiekalo do hornatých krajov Slovenska a na západ. Ešte v roku moháčskej porážky volia v Bratislave feudálne stavby Uhorska Ferdinanda Habsburského za uhorského kráľa a o desať rokov, po páde Budína, stáva sa Bratislava hlavným mestom Uhorska, ktorým ostáva až do roku 1848.

Hospodársky rozmach mesta umožnil rozvoj novej kultúry, ovplyvnenej myšlienkami osvietenstva. V Bratislave začali vychádzať noviny, vznikali tu pozoruhodné vlastivedné diela slovenských osvietenov Mateja Bela, Juraja Sklenára a Mateja Korabinského. Okrem literatúry sa tu pestovala najmä hudba. Mozart a Haydn sa v Bratislave viac ráz zdržovali.

Rok 1918 priniesol slovenskému ľudu národné oslobodenie a hlboko zasiahol aj do života Bratislavy, ktorá sa stala hlavným mestom Slovenska.

kyních na Morave. Jedinéčné dílo prírody vzniklo tím, že stredem gojzírú kdysi tryskala kyselka.

V PLÁNICI v klatovském předhoří stojí rodný domek českého vynálezce Františka Křižíka. V přízemním domku o třech místnostech se v levo od malé předsiňky nachází místnost zařízená tak, jak v ní rodina žila. Pod okny stojí ševcovský verpánek, u něhož pracoval Křižíkův otec. Uprostřed je malá, tzv. černá kuchyň, kde hospodařila jeho matka. Ve velké místnosti jsou shromážděny památky na Františka Křižíka.

BOUDA POD STUDNICOU je výhodné východisko do Obřího, Modrého a Rážového dolu v Krkonoších.

TÝNEC A CHVOJEN na Benešovsku byly předmětem archeologických výzkumů, jejichž výsledky vystavuje Středočeské muzeum na zámku Roztoky u Prahy.

MÝTO se platilo na první turistické stezce Krkonoš, zřízené roku 1876 z Nového Světa přes Labskou louku na Bedřichov. U Dívčích lávek se vybíraly 2 krejčary za osobu.

ROKY CHÁTRAL v Pořečanech na Lučensku kaštil z roku 1893 který se n ní opravá.

O TYCOVÉM ZMAČENÍ v Krkonoších je písemný záznam už z roku 1700. Tyče označovaly přechod ze Slezska do Čech.

NA SIGNAL TRUNKU se spouštěl, ovšem za popltek, vodopád Pančavy do Labského dolu.

MALO ZNÁMA je o raná přírodní rezervace Sonoška v okrese Lučenec. Je tu pozoruhodný čadivový vrch se zručaninami středověkého hradu.

JEDINEČNÝM EURÓPSKÝM UNIKÁTOM je podzemná vodná elektrárňa v Plánici. Už přes padesát rokov pracuje v hĺbke 250 metrov a využíva vodu

BRNO.

Areál dnešního Brna, rozkládající se v kotlině pod jižním svahem Moravského krasu nad soutokem Svatky a Svitavy, byl sídlem člověka od starší doby kamenné až po úsvit dějin v době říše Velkomoravské.

Prvním opěrným bodem je rok 1017, kdy vyprostil český kníže Oldřich Moravu z rukou Poláka a svěřil vládu nad ní svému synu Břetislavovi. Tehdy vznikl na strmém ostrohu dnešního Petrova nový hrad Brno. Na předhradí byl zbudován velkofarní kostel sv. Michala, a teprve koncem 12. století byl založen v prostorách vnitřního hradu dnešní kostel sv. Petra.

Příznivé hospodářské podmínky přilákaly sem na počátku 13. století německé a románské kolonisty, kteří tu založili novou trhovou ves. Vyrostla zde i židovská osada se synagogou. Tento konglomerát se farmoval v nové město, obemknuté hradbami.

Přemyslovci se o město opírali, a proto je též všestranně podporovali. Z nich zvláště Václav II. mu propůjčil druhý výroční trh, právo svobodné volby konšelů, upravil jeho tržní právo a zřekl se v jeho prospěch svého mýta na mostech přes Svatku a Svitavu a kutacího práva na kovy v obvodu šesti mil.

A neméně vydatná byla i přízeň Lucemburků. Král Jan osvobodil statky Brňanů od zemské berně, upravil davky z domů, nařídil rakouským kupcům nucenou zastávku v Brně a dohodou s uherským Karlem Robertem podpořil zdejší dálkový obchod. Karel IV. přikázal rakouským a polským kupcům, aby při průjezdu Moravou jezdili přes Brno. Zemský sněm a soud zasady střídavě v Brně a v Olomouci.

Spory mezi duchovními ústavami byly živnou půdou reformních myšlének, jež živil například husitský farář u sv. Jakuba Mikuláš Polák. Patriarchát však udržel město v císařově poslušnosti a dokázal včas přetrhnout roku 1424 pokus o husitský převrat.

V letech 1520 - 26 jsou na brněnské půdě svědky prudkých bojů, jež rázně přetrhl Ferdinand I. Brno se roku 1619 přidalo k českému povstání, avšak po Bílé hoře se hned 1. ledna roku 1622 poddalo vítězi bez výhrad. Další ránu mu zasadili Švédové v roce 1645. Z vnějších osudů dlužno vyzvednout úspěšnou obranu proti Prusům roku 1742. Bouřlivý rok 1848 se neobešel bez krvavých obětí a znamenal i srážku Čechů s Němci.

Připojení 22 okolních obcí bylo v roce 1919 utvořeno Velké Brno, a tak vzrostl počet obyvatel na více než 221 000, přičemž Čechů bylo přes čtvrtinu. Dnes je Brno centrem Jihomoravského kraje a má 330 000 obyvatelů.

z Turčkovského vodovodu. Na povrch vyteklá po 16 km při žiari do Hrona.

RAZTOČNO na okrese Prievidza má nový reprezentační objekt železniční stanice. Postavili ho nákladem 1,5 milióna Kčs.

V NITRIANSKYCH SUČANOCH na okrese Prievidza pri bagrovaní základov našli poklad 600 meďených mincí banskoštiavnickej proveniencie z konca 17. a začiatku 18. storočia.

NA FRYDLANSKU V ČECHÁCH se přes zimu natáčí historický film Dobrodružný Simplissimus; proto je zámek uzavřen.

LÁZNE BĚLOVES.

Tyto malé a klidné lázně, kde se s úspěchem léčí srdeční a dýchací choroby, leží v podhůří Orlických hor v nadmořské výšce 347 m. Jsou předměstím Náchoda, od městského centra a mezinárodní silnice na pohraniční přechod do polského Kladska je však odděluje přírodní park.

Lečivost běloveské minerální vody byla podle dochovaných zápisů známá již před 300 lety, první lázeňská budova byla postavena v roce 1818. V roce 1972 byly lázně důkladně rekonstruovány.

Lázně Běloves jsou též známé svým okolím. Cílem hezkých výletů milovníků přírody jsou romantické Teplicko-Adrěpašské skály, Orlické hory a Krkonoše. Náchodsko je krajem Boženy Němcové, Aloise Jiráska a bratří Čapků. Mnohá místa připomínají jejich život a dílo, např. Česká Skalice a nedaleké Třebíčino údolí se zámek a Starým bělidlem, Dobrošov s Jiráskovou chatou a rozlehlou, Dobruška F. L. Věka, Malé Svatoňovice aj..

TÁBOR.

Podle zpráv strýčích kronik spadají události dobytí Ústí, zmocnění se Hradiště a založení Tábora a konečně zániku Ústí do velmi krátkého období sklonku ziny a nástupu jara roku 1420. Vavřinec z Březové takto vypráví:

"Potom po nemnoha dnech obklíčili táborští bratří hrad Hradiště panů z Ústí, kde bylo kdysí postavené pevné město, jehož zdi dosud stály, v krátkém čase ho dobyli a uvázali se v něj a odevzdali ho do rukou panu Prokopovi z Kamenice. A po jistém čase spálivše město Ústí ohněm, přestehovali se s ženami a dětmi na tu horu, den ode dne ji opevňovali i domky k bydlení si stavěli a tu horu nazvali Tábor a den ode dne působyli v sousedství mnoho škod těm, kteří nechtěli s nimi držeti."

O hospodářském a sociálním charakteru Tábora v letech 1432-50 nás velmi dobře uvědomuje nejstarší tábořská městská kniha. Je v ní uvedeno na 600 obyvatelů města, kteří v těch letech jednali před rychtářem o majetkových otázkách. Mezi majiteli domů a jiných nemovitostí bylo možno zjistit dvanáct osob, zaměstnávaných se tzv. původní výrobou - pěstováním píce, chovem ptáků, lovem ryb, těžbou, pálením uhlí v milířích a prací na řece. Velký počet osob, celkem 38, byl zaměstnán zpracováváním kovů. Byli mezi nimi především kováři, nožíři, kumerníci, střelci, mečíři a jiní, vesměs výrobci zbraní a výstroje, ale i výrobci spotřebního zboží z kovu. Také textilní výroba byla početně zastoupena 54 osobami. Zpracováním kůže se živilo 9 osob, 35 osob bylo zaměstnáno při zpracování dřeva. V potravinářství bylo zaměstnáno 65 osob. Obchodu a pohostinství i dopravě se věnovali 24 osoby. Z ostatních povolání byli jmenováni písaři, poslové, jednotlivě pak dlaždič, minciř, flašněr, školní mistr a věžník.

VLTAVA.

To slovo vyvolává záplavu představ, obrazů a dojmů. Připomíná básně a rozeznívá hudbu. Za těžkých dob se toto jméno stávalo jedním ze zaklínadel národní síly, heslem víry a naděje. Je to ženské jméno, a proto je jménem dobré víly z pohádky, matky rodu, duše ženě. Je v něm minulost pohanů a budoucnost obrovských přehrad. Patří k jménům, která umějí vyslovit a procítit jen děti Vltaviny země. Na Vltaviných vlnách se vznášejí verše a písně četných českých básníků.

Pramen Vltavy na šumavských ladách je ve výši 1172 metrů nad mořem. Její tok měří 425 kilometrů při spádu celkem 1016 metrů. Neměli bychom nic proti Labi, kdyby nám proti přirozenému právu nebralo Vltavu. Vltava je hlavní tepnou naší říční soustavy.

Když zmizely lesy okolo Prahy, bylo třeba se poohlédnout po dřevu ve větší dálce. Z roku 1326 máme privilegium, udělené Janem Lucemburským pražským měšťanům že mají po tři dny přednostní právo na koupi dřeva, připraveného do Podskalí. Po Vltavě se dřevo plavilo dál a vybíralo se za to clo.

Velký význam měla Vltava pro dovoz soli, která se dopravovala většinou ze Solné komary povozy a z Budějovic po vodě. Roku 1550 projela Vltavou první loď se 125 bečkami soli.

Pozoruhodným zjevem v dějinách splavnění Vltavy, zjevem, který si vskutku zaslouží zvláštní vzpomínky, je strahovský opat Kryšpín Fuk, rodák Blatoucký. Když si v roce 1638 koupil Hradiště u Vltavy a seznámil se s pověstnými vltavskými proudy, pojel krásnou myšlenku - vrátit dopravu opět na vodu.

Další snahy většinou souvisely s vyvojen paroplavby. Je známo, že už roku 1817 zkoušel vynálezce Božek svůj parníček na vltavském rameni pod Královskou Oborou; a když byl pokus slibný, dokázala jej nepohoda zmařit a okradený a zklamáný vynálezce zničil své dílo. Roku 1864 vznikla za vedení pozdějšího primátora Dittricha Česká Paroplavební společnost, která později postavila kollesový parník Praha, který za ovací tisíce diváků doplul jednoho srpnového dne do Střehovic.

Vltava, která ráda bude mít sílu proudícího moře, je tu jako vždycky. Neopozdila se. Je součástí moderní doby, pracuje s ní a vítězí.